

صدرنشینی هالند و صعود ساکا به جمع پدروآمدترین های لیگ برتر

جابه جایی در فهرست نجومی ها

خبر و مصاحبه

حذف شوکه کننده سیندر در قطر

یانیک سینتر با شکست برابر یاکوب منشیک از رسیدن به نیمه نهایی رقابت های آزاد قطر بازماند. مرد شماره دو جهان در دیداری سه سته با نتایج ۶-۷، ۶-۲ و ۶-۳ مغلوب حریف جوان خود شد و در مرحله یک چهارم نهایی کنار رفت. این دومین شکست سینتر در فصل جاری محسوب می شود؛ او تا مسابقات مسترز رم امتیازی برای دفاع ندارد و باید در تورنمنت های ایندین ولز و میامی اوپن برای بریک را برسد، ست دوم را واگذار کرد اما در منشیک ۲۰ ساله که از چهره های آینده دار تنیس مردان به شمار می رود و همراه با ژائو فونسکا از استعداد های نسل جدید محسوب می شود، با ضربات سنگین از بیس لاین و قدرت بدنی بالا عملکردی کم نقص ارائه داد. این تنیس باز اهل پروستیف، زادگاه پترا کویتووا، در ست اول تای بریک را برسد، ست دوم را واگذار کرد اما در ست سوم با یک بریک زود هنگام برتری خود را حفظ کرد.

خط و نشان امپایه برای پرستایی

در آستانه تقابل سرنوشت ساز رئال مادرید و بنفیکا در دور برگشت مرحله پلی آف لیگ قهرمانان اروپا، کلیان امپایه، فوق ستاره فرانسوی کپشکاشی ها، با اظهارنظری تند خطاب به جیانلوکا پرستایی، بل کناری بنفیکا، به او هشدار داد که برای بازی برگشت در ورزشگاه سانتیاگو برنابو حاضر نشود. این واکنش تند پس از آن برانگیخته شد که وینیسیوس جونیور فاش کرد در جریان دیدار رفت دو تیم در پرتغال، پرستایی با عباراتی توهین آمیز (از جمله واژه میمون) به او حمله کرده است. در پی این حواشی اتحادیه فوتبال اروپا (یوفا) با صدور بیانیه ای رسمی از آغاز تحقیقات خبر داد. یوفا یک بازرس اخلاق و انضباطی را مأمور کرده است تا با بررسی مستندات، حقایق رخ داده در مسابقه سه شنبه شب را روشن کند. در این میان، امپایه با ایستادن تمام قد در کنار هم تیمی اش، ادعای وینیسیوس را تأیید کرد. او اعلام کرد که در طول بازی، شخصاً شنیده است که پرستایی دست کم ۵ بار از واژه های نژادپرستانه علیه ستاره برزیلی استفاده کرده است. امپایه حالا در مصاحبه ای جدید پیش از بازی برگشت دو تیم گفته: «به نظرم جیانلوکا پرستایی نباید پایش را در برنابو بگذارد. اینجا بهترین ورزشگاه دنیاست و او اولیقت حضور در آن را ندارد؛ او اصلاً نباید اجازه بازی پیدا کند.»

کمپانی: مورینیو اشتباه کرد

ونسان کمپانی سرمربی بایرن در آخرین نشست خبری خود به مسأله توهین نژادپرستانه به وینیسیوس جونیور در بازی رئال مادرید و بنفیکا واکنش نشان داد و گفت: «من بازی را تماشا کردم و واقعاً درگیر آن شدم. این ماجرا دو بخش متفاوت دارد: اول، آنچه در زمین رخ داد؛ دوم، آنچه از سوی تماشاگران اتفاق افتاد. کاملاً مشخص است که بعد از بازی رخ داد. باید اینها را از هم تفکیک کنیم. وقتی خود صحنه و واکنش وینی را می بینید، آن واکنش دروغین نبود؛ کاملاً مشخص است که واکنشی احساسی بوده است. من هیچ منفعتی برای او نمی بینم که به سمت داور برود و تمام این فشار و سختی را روی دوش خودش بگذارد. در آن لحظه، او احساس کرد که این کار، کار درستی است. کلیان امپایه معمولاً همیشه رفتار دیپلماتیکی دارد، اما این بار بسیار صریح درباره آنچه دیده و شنیده بود صحبت کرد. همچنین بازیکن بنفیکا که حرف هایش را زیر پیراهنش پنهان می کرد. در ورزشگاه می بینید که افرادی حرکات میمون گونه انجام می دهند؛ این موضوع در ویدیوها مشخص است.»

کمپانی همچنین به نقد صحبت های ژوزه مورینیو پرداخت و گفت: «برای من، آنچه بعد از بازی اتفاق افتاد حتی بدتر بود. ژوزه مورینیو عملاً با اشاره به نوع شادی گل وینی جونیور، به شخصیت او حمله کرد تا کاری را که در آن لحظه انجام داده بود، بی اعتبار جلوه دهد. این از نظر رهبری، اشتباه بزرگی بود. علاوه بر این، مورینیو نام اوزهویو را مطرح کرد و گفت بنفیکا نمی تواند نژادپرست باشد چون بهترین بازیکن تاریخش اوزهویو بوده است. آیا می دانید بازیکنان سپاه پیوست در دهه ۶۰ چه شرایطی را تجربه می کردند؟ آیا او همراه اوزهویو به تمام بازی های خارج از خانه می رفت و می دید چه چیزهایی را تحمل می کند؟ استفاده از نام اوزهویو امروز برای اثبات یک نکته درباره وینی جونیور، به نظر من درست نیست. صادقانه بگویم، من در بسیاری از اتفاقاتی که امروز رخ می دهد، جایگاه خودم را نمی بینم و نمی خواهم بخشی از یک گروه یا گروه دیگر باشم. من با صد نفر که با ژوزه مورینیو کار کرده اند ملاقات داشتم. همگ نشنیده ام حرف بدی درباره ژوزه بزنم. همه بازیکنانش او را دوست دارند. من شخصیت او را درک می کنم، می دانم برای باشگاهش می جنگد و عمیقاً می دانم که انسان خوبی است. نیازی ندارم او را از این بابت قضاوت کنم؛ اما در عین حال، می دانم چه چیزهایی گفته شده است. من درک می کنم چه کاری انجام داده، اما او اشتباه کرد.»

گزارش یک

فرخ حسابی

خبرنگار

تعمید قرارداد چشمگیر بوکایو ساکا با آرسنال، بار دیگر توجه ها را به فهرست پدروآمدترین بازیکنان لیگ برتر انگلیس جلب کرده است. لیستی که با ارقام نجومی و قراردادهای بلندمدت، تصویری روشن از اقتصاد متورم فوتبال مدرن ارائه می دهد. ساکا با امضای قراردادی جدید با دستمزدی بیش از ۳۰۰ هزار پوند در هفته، به پدروآمدترین بازیکن باشگاه آرسنال تبدیل شد، اما حتی این رقم نیز فاصله ای قابل توجه با صدر جدول دارد؛ جایی که نام ارلینگ هالند از منچسترسیتی با ۵۲۵ هزار پوند در هفته می درخشد.

هالند؛ پادشاه یک ماشین گلزنی

مهاجم نروژی سیتی از زمان پیوستن به این تیم در سال ۲۰۲۲، رکوردهای متعددی را جابه جا کرده است؛ از شکستن رکورد گلزنی در یک فصل لیگ برتر (۳۶ گل) گرفته تا سریع ترین بازیکن تاریخ باشگاه که به ۱۰۰ گل رسیده است. او نقش کلیدی در فصل سه گانه تاریخی سیتی ایفا کرد و در مسیر قهرمانی اروپا نیز درخشان ظاهر شد. قرارداد ۹ سال و نیمه او که تا ۳۴ سالگی اش اعتبار دارد، نه تنها یکی از بلندمدت ترین قراردادهای تاریخ لیگ است، بلکه عملاً به گمانه زنی ها درباره انتقال احتمالی اش به رئال مادرید پایان داده است.

صلاح؛ تداوم یک پادشاهی در آتفیلد

در رتبه دوم، نام محمد صلاح از لیورپول با ۴۰۰ هزار پوند در هفته دیده می شود. ستاره مصری که طی نزدیک به هشت سال حضور در آتفیلد هشت جام مهم کسب کرده، فصل

بودو، خاص ترین تیم این فصل لیگ قهرمانان اروپا

شاهکار مردان یخی

سوژه

تیتز روزنامه ایتالیایی گاتزتا دلو اسپورت کوتاه و معنادار بود:

«بودو جهنم است». این توصیف

اغراق آمیز به نظر نمی رسد. وقتی

تیم شگفتی ساز بودو/ گلیمت

بار دیگر اروپا را غافلگیر کرد و

در بازی رفت پلی کو لیگ

قهرمانان اروپا با نتیجه ۱-۳ از

سد اینتر میلان گذشت؛ بردی

تماشاگران آتش افروز شدند؛

و با ذخیره آسمیرا استادیون به

قابوسی برای غول های فوتبال

قاره تبدیل شده؛ جایی که چمن

مصنوعی با یخبندان و بادهای

قطبی ترکیب می شود. پیش از

این تیم نروژی در مارید موفق به

شکست دادن اتلتیکو شد تا رویای

حضور این تیم در لیگ قهرمانان

اروپا ادامه داشته باشد و حالا

سه پیروزی پیاپی مقابل مدعیان

گذشته درگیر شایعات جدایی بود اما با تعدید دو ساله قراردادش تا ۲۰۲۷ به حضور در مرسی سایید ادامه داد. هرچند تنش هایی مقطعی میان او و کادر فنی به وجود آمد، اما بازگشتش از جام ملت های آفریقا و گلزنی های اخیر نشان می دهد همچنان مهره ای کلیدی برای لیورپول است.

دستمزدهای سنگین در اولدترافورد

کاسمیرو با ۳۵۰ هزار پوند در هفته یکی از گران ترین قراردادهای منچستر یونایتد را در اختیار دارد. هافبک برزیلی که با پنج قهرمانی لیگ قهرمانان از رثال مادرید راهی منچستر شد، حالا در ۳۳ سالگی اعلام کرده این فصل، آخرین حضورش در یونایتد خواهد بود. با وجود انتقادهای قرارداد سنگین او، کاسمیرو در این فصل دوباره به مهره ای تأثیرگذار بدل شده است.

در کنار او، کاپیتان پرتغالی یونایتد یعنی پرونو فرناندس نیز با ۳۰۰ هزار پوند در هفته در جمع پدروآمدها قرار دارد. فرناندس از زمان پیوستن به یونایتد در ۲۰۲۰، بیش از ۱۰۰ گل به ثمر رسانده و نزدیک به همین تعداد پاس گل داده است. با جدایی برخی مدیران و تغییرات فنی، آینده او موضوع بحث رسانه هاست، اما قراردادش تا ۲۰۲۷ اعتبار دارد.

نهایت دفاعی لیورپول با فن دایک

ویرجیل فن دایک نیز با ۳۵۰ هزار پوند در هفته، یکی از ارگان لیست است. کاپیتان هلندی لیورپول که در سال ۲۰۱۸ با رکوردی تاریخی برای یک مدافع به آتفیلد آمد، طی هشت سال گذشته ستون خط دفاعی تیم بوده و افتخارات متعددی از لیگ برتر تا لیگ قهرمانان را کسب کرده است. او نیز همانند صلاح قراردادش را تمدید کرد تا همچنان یکی از چهره های محوری لیورپول باقی بماند.

ساکا؛ پادشاه وفاداری به آرسنال

بوکایو ساکا با تعدید پنج ساله قراردادش

۱۰۰

گل

برونو فرناندس نیز با ۳۰۰ هزار پوند در هفته در جمع پدروآمدها قرار دارد. فرناندس از زمان پیوستن به یونایتد در ۲۰۲۰، بیش از ۱۰۰ گل به ثمر رسانده و نزدیک به همین تعداد پاس گل داده است.

تا ۲۰۳۱، اکنون با دستمزدی حدود ۳۰۰ هزار پوند در هفته، صدرنشین جدول دستمزدهای آرسنال است. محصول آکادمی باشگاه، در سال های اخیر نقش مهمی در رقابت های قهرمانی توپچی ها داشته و از ابتدای فصل ۲۰۲۲ تاکنون بیش از ۴۰ گل در لیگ به ثمر رسانده است. قرارداد جدید که ارزشی نزدیک به ۸۰ میلیون پوند دارد، نشان دهنده اعتماد کامل باشگاه به ستاره جوان خود است. در همین تیم، کای هورتس با ۲۸۰ هزار پوند و گابریل ژسوس با حدود ۲۶۵

هزار پوند در هفته قرار دارند. هاورتس پس از انتقال ۶۵ میلیون پوندی از چلسی، عملکردی قابل قبول داشته اما مصدومیت های پیاپی او را آزار داده است. ژسوس نیز از زمان پیوستن از منچسترسیتی، با آسب های جدی زانو مواجه بوده، هرچند در مقاطع حضورش کارآمد ظاهر شده است.

خریدهای بزرگ و غافلگیری ها

در جمع ۱۰ نفر اول، نام عمر مرموش از منچسترسیتی با ۲۹۵ هزار پوند در هفته

به عنوان چهره ای نسبتاً غافلگیرکننده دیده می شود. مهاجم مصری که از آینتراخت فرانکفورت آمد، بیشتر به عنوان جانشین یا مکمل هالند به میدان رفته و از سوی پپ گواردیولا بازیکنی با ظرفیت پیشرفت توصیف شده است. همچنین الکساندر ایساک که با انتقالی رکوردشکن راهی لیورپول شد، هفته ای ۲۸۰ هزار پوند دریافت می کند. او پس از حواشی جدایی از نیوکاسل، با مصدومیتی جدی روبه رو شد و احتمالاً ادامه فصل را از دست خواهد داد.

تساوی در مالینیو و کابوس هواداران توپچی تکرار تاریخ برای آرسنال؟

نگاه

اینکه ابتدا فاصله با منچسترسیتی را کم کنند و حالا آن را افزایش دهند. اما با شروع زمستان، حفظ همین برتری های حداقلی هم به چالش تبدیل شده است. آرسنال در چند بازی با اختلاف یک گل تا دقایق پایانی جلو بوده، ولی نتوانسته بازی را بی دردرسره پایان برساند و همین موضوع به حرفان امید بازگشت داده است. در دیدار مقابل ولوز نیز همین سناریو تکرار شد. آرسنال پس از امتیاز بین دو نیمه با ارسال های کوتاه و سپس ضربات بلند بی هدف، مالکیت را به راحتی از دست داد و به حریف اجازه داد با انرژی تماشاگرز جلوب بکشد. تیمی که معمولاً خارج از خانه با کنترل احساسات ورزشگاه میزبان موفق است، این بار خودش به التهاب مسابقه دامن زد. نبود آرامش در دقایق پایانی، همان مشکلی بود که آرتتا پیش ترهم درباره اش هشدار داده بود.

از نظر آماری هم نگرانی ها ادامه دارد. میانگین گل های آرسنال از رقبای مستقیم کمتر است و برای قهرمانی کافی به نظر نمی رسد. در حالی که منچسترسیتی طی دو فصل اخیر بیش از ۹۰ گل در هر فصل زده، آرسنال با این ریتم به سختی به مرز ۷۰ گل می رسد. همچنین

از زمانی که آرسنال در صدر جدول با یک سینی بحران زده اختلاف ۹ امتیازی ایجاد کرده بود و هواداران آنها از فتح لیگ برتر در این فصل اطمینان داشتند زمان زیادی نمی گذرد اما کابوس تکرار دوباره نایب قهرمانی، بار دیگر به ادوی آرسنالی ها بازگشته است. با وجود پیشرفت های قابل توجه آرسنال زیر نظر میک آرتتا، این تیم هنوز هم عادت دارد کار را برای خودش سخت کند. سفر چهارشنبه شب به ورزشگاه مالینیو مقابل ولورهمپتون نمونه ای روشن از همان ضعف های قدیمی بود؛ ناتوانی در استفاده کامل از برتری و مشکل در مدیریت فرار و فرودهای جریان بازی. برای اولین بار در تاریخ لیگ برتر انگلیس، یک تیم صدرنشین نتوانست برتری دوگله خود مقابل تیم قهرنشین را حفظ کند و حالا سیتی فرصت این را دارد تا با تعداد بازی برابر، اختلاف بین دو تیم را به نفع خود ببرد.

آرتتا و شاگردانش از زمان تبدیل شدن به مدعی قهرمانی در فصل ۲۰۲۳-۲۰۲۲ بارها از واژه «حاشیه ها» صحبت کرده اند؛

بزرگ، باشگاهی کوچک از مدار شمالگان را به جذاب ترین داستان این فصل اروپا بدل کرده است.

پیش از شروع مسابقه با اینتر، کارکنان ورزشگاه ث ها برف را از زمین کنار زدند. دمای هوا به منفی چهار درجه رسید و باد

سردی بی وقفه می وزید. با این حال، سرمربی تیم تأکید کرد که شرایط جوی بهانه نیست و تیمش باید فارغ از سرما، سبک بازی خودش را اجرا کند. همین

ذهنیت قهرمانی باعث شد آنها حتی پس از نبرد از زمین نیز به فکر دفاع صرف در بازی برگشت

نیاشند؛ فلسفه شان روشن است؛ حمله، رقابت و وفاداری به هویت تیم. فهرست قربانیان آسمیرا هم طولانی تر شده است: رم، بشپکتاش، سلنیک، آزد الکمار، پورتو و لاتزیو همگی در این ورزشگاه

طعم شکست را چشیده اند. این آمار نشان می دهد موفقیت های بودو/ گلیمت اتفاقی نیست.

نکته شگفت انگیزتر اینکه این نخستین حضور تاریخ باشگاه در لیگ قهرمانان است و آنها به

روود به میریگری

گروسو خیلی زود وارد دنیای میریگری شد؛ ابتدا در تیم های پایه یوونتوس و سپس در سری B و سری A. فرار و فرودهای زیادی را تجربه کرد؛ از صعود تاریخی با فروزینیونه تا تجربه های ناموفق در برشا و سیون سوئیس. حتی دوران کوتاهش در لیون با حادثه حمله به اتوبوس تیم و آسیب دیدگی اش همراه شد. با این حال، او همچنان به مسیرش ادامه داده و اکنون روی نیمکت ساسولو کار می کند؛ همان گونه که در دوران بازیگری اش، آرام و نهایت دوران بازی اش بی سروصدا در سال ۲۰۱۲ به پایان رسید. خودش تأکید کرد که دیگر آن «گرسنگی» سابق را برای ادامه نداشت و ترجیح داد کنار خانواده باشد.

خلاصه نمی شود. گروسو برخلاف بسیاری قهرمانان، مسیر ستاره شدن را از جوانی طی نکرد. او سال ها در دسته های پایین تر، از اکسلنتسا تا سری C۲، بازی کرد و حتی در ۲۲ سالگی هم رویای سری آرایش دور از دسترس به نظر می رسید. خودش بعدها گفت همیشه می خواست مسیرش را بدون میانبر طی کند. حتی شروع فوتبال حرفه ای اش هم با تغییر پست اتفاقی رقم خورد؛ بازیکنی شماره ۱۰ بود، در پروجا به دلیل محرومیت هم تیمی اش به دفاع چپ منتقل شد و همان تغییر، زندگی اش را عوض کرد.

پس از قهرمانی جهان، مسیر حرفه ای او روی کاغذ صعودی به نظر می رسید. انتقال به اینتر و سپس لیون فرانسه، افتخارات داخلی و تجربه لیگ قهرمانان را برایش به همراه داشت. اما هرگز به ستاره ای در حد انتظار افکار عمومی تبدیل نشد. بازگشت به یوونتوس با کاهش دستمزد همراه بود و در نهایت، دوران بازی اش بی سروصدا در سال ۲۰۱۲ به پایان رسید. خودش تأکید کرد که دیگر آن «گرسنگی» سابق را برای ادامه نداشت و ترجیح داد کنار خانواده باشد.

فابیو گروسو؛ از چهره های نمادین تاریخ جام جهانی

قهرمانی که از گمنامی به جاودانگی رسید

نکته روز

تابستان ۲۰۰۶ برای فوتبال ایتالیا فقط یک قهرمانی دیگر نبود؛ روایتی بود از ظهور قهرمانی غیرمنتظره که نامش برای همیشه در تاریخ جام های جهانی حک شد: فابیو گروسو. مدافعی که پیش از آن تورنمنت، حتی در میان ستاره های تیم ملی ایتالیا هم چهره ای درجه دوم محسوب می شد، اما در فاصله چند شب، از یک بازیکن حاشیه ای به قهرمان ملی تبدیل شد. نیمه نهایی جام جهانی ۲۰۰۶ در ورزشگاه دورتموند برابر آلمان میزبان، نقطه عطف این داستان بود. بازی نفسگیر دو تیم تا وقت های اضافه بدون گل دنبال شد؛ جایی که ضربه تاریخی گروسو در دقیقه ۱۱۹، روی پاس هوشمندانه آندرتا پیرلو، دروازه پنس لمان را کشود و ایتالیا را یک قدم به فینال نزدیک کرد. یک دقیقه بعد، گل دوم تیر خلاص را زد، اما این فریاد ناباورانه گروسو بود که در حافظه ایتالیایی ها ماندگار شد: «باورم نمی شود!» چند روز بعد در برلین، ایتالیا برابر فرانسه در

گروسو هرگز خود را

در حد اسطوره های

کلاسیک فوتبال

ایتالیا ندانست.

می گفت نه پائولو

روسی است

و نه کاپرینی یا

اسکیلاچی؛ اما

می دانست چگونه

«در لحظه درست»

حضور داشته باشد

شجاع باشند.